

Fatima

Először is köszönetet szeretnénk mondani az Úrnak és a szervezőknek, hogy ott lehettünk Fatimában a világultreyán. Több okból mentük el. Mivel a nagykanizsai országos ultreyán nagyon jól éreztük magunkat, kíváncsiak voltunk arra, hogy milyen lehet nemzetközi szinten is találkozni a testvéreinkkel, szerettük volna őket is megismerni. Mivel friss cursillisták vagyunk, bízunk benne, hogy többet megismerünk a cursillo eredetéről, tanításáról a spanyol testvérektől. Ezen felül sok rokonunkat, barátunkat és a közösségeinket oda szerettük volna vinni Szűz Máriához és jelenésének helyszínén imádkozni értük.

Rengeteg élményünk volt, melyekből most néhány mozzanatot szeretnénk kiragadni. Ezek mély nyomot hagytak bennünk, mind a cursillós világtalálkozóra, mind Fatimára vonatkozóan.

A cursillós világtalálkozón hatalmas élmény volt a „De Colores” több ezer emberrel együtt énekelni. Amikor elkezdtek a dalt magyarul énekelni a téren, egymás kezét

fogva, sokan csatlakoztak hozzánk és egyre bővült a kör. Érdekes volt hallani, hogy spanyolul csak két versszakkal éneklük és a ritmusa is más, de a jó hangulatot ez a különbség csak fokozta. A külföldiekkel, akik a világ minden tájáról érkeztek, bár többségében Spanyolországból és Portugáliából, sokat fényképeztünk, beszélgettünk. Ahogy teltek a napok, a magyar csoport tagjaival is egyre szorosabb barátságok szövődtek. A tanúságtételek közül leginkább Bonnín személye volt magával ragadó. Mindenkit egyenrangúnak tekintett, az embert látta és a barátot kereste benne. Rengeteg embert Krisztushoz vezetett élete során. Azt mondta, hogy nem az akváriumban, hanem az óceánban kell halászni. Például, amikor szállást adott egy embernek, aki reggel úgy távozott tőle, hogy kirabolta, csak annyit mondott, hogy neki biztosan nagyobb szüksége volt arra, amit elvitt magával. Megragadó volt hallani és ölelést kapni Arseniotól, aki többször járt Magyarországon, hogy megossza tapasztalatait a cursillóban tevékenykedőkkel. Ő is nagy szeretettel beszélt Bonnínról, aki elhívta őt is a cursillóba, és életre szóló barátja lett. Érdekes volt hallani, hogyan indult a női cursilló. Először kis csoportot hoztak létre néhányan Bonnín javaslatára, majd titokban, kívülről hallgathatták a férfiak tanúságtételeit. Végül a tanúságtevő hölgy elmondása szerint azzal győzte meg Bonnint a női cursilló elindításának szükségességéről, hogy azt mondta neki, Krisztus mindenkit egyformán szeret, a nőket is.

Ami Fatimát illeti, nem is tudtuk, hogy mennyi magyar vonatkozása van, izgalmas volt ezeket fölfedezni. Csodálatos élmény volt végigjárni a magyarok által épített keresztutat Szűz Mária egyik jelenése és az angyal jelenéseinek helyszínén. Mi ketten külön látogattuk meg Lúcia nővér szülőházát. Az épülettel szemben levő házban fekete ruhában ült egy idős asszony. Mivel többen bementek hozzá beszélgetni és

fényképet készíteni, elkezdtünk érdeklődni, ki lehet ő. Kiderült, hogy Lúcia nővérének a lánya, aki a jelenések után 3 évvel született, most 97 éves. Nagyon kedves volt, néhány szót mi is beszélhettünk vele és közös fényképet is tudtunk készíteni. Felemelő és megható volt vele találkozni, ezt soha nem felejtjük el. Jácinta és Francisco szülőházánál kint van a falon az a korabeli kép, amely talán a legismertebb fénykép a három kis látnok gyerekről. Izgalmas volt beazonosítani a téglákat a falon, hogy pontosan hol álltak a fotó készültekor.

Magával ragadóak voltak az esti rózsafüzér imádságok is, amikor több ezer ember különböző nyelveken imádkozott Szűz Máriához, utána pedig a fáklyás körmenetek gyönyörű énekekkel kísérve. A refrént élmény volt a tömeggel együtt énekelni. Szombaton este az énekkar gyakorolt a vasárnapi misére, ami ki volt hangosítva. Angyali hangon énekeltek, teljesen beleborzongtunk a gyönyörűségbe. A vasárnapi misén könnyezve és fehér kendővel integetve búcsúztunk a Szűzanyától, majd a téren közösen magyarul énekelünk még neki.

Hazatérésünk óta is sokszor gondolunk az ott történetekre, az internet segítségével rendszeresen megnézzük, hogy épp mi történik a helyszínen és nagy élmény volt azt is követni, ahogy Ferenc pápa szentté avatta Jácintát és Franciscot.

Hálásak vagyunk azért, hogy személyesen is jelen lehettünk ezen a szent helyen a cursillós testvérekkel együtt.

Henter Ági és Zsolt